

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ
ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

Α Γ Ν Η Σ

(Τῆ Κα'. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ)

ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΚΤΕΝΑ

(Πτυχίουχου Θεολ. Σχολῆς Χάλκης),

καὶ ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἐξετυπώθη δαπάναις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ.κ. ΑΛΕΞΙΟΥ, δωρηθεῖσα δὲ ὑπ' Αὐτοῦ τῇ Ἱερᾷ καὶ Σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῇ ἐπιλεγομένῃ «Βυτουμᾶ».

«Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν
τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ».

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1984

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΡΤΗΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 906

Ἐν Ἀρτῇ τῇ 18 Ἰουλίου 1984

Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην
κ. Συνέσιον Κτενῶν

Εἰς Παλαιὸν Φάληρον

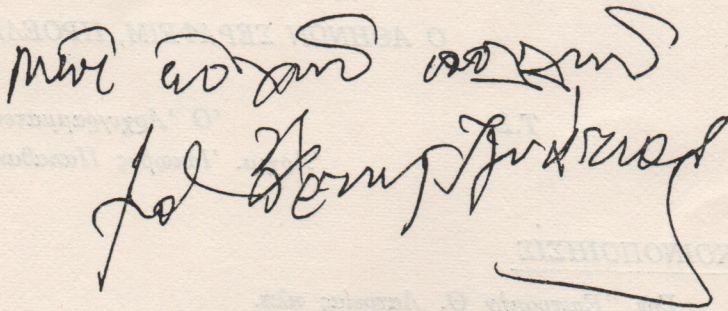
Ἀγαπητέ μοι π. Συνέσιε,

Ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀπὸ 10-7-1984 ἐπιστολὴν ὑμῶν, προάγομαι διὰ τῆς παρούσης νὰ ἀποστείλω ὑμῖν συνημμένως ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ.203/1053 τῆς 25-6-84 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δι' οὗ μοι γνωρίζει, ὅτι ἐνεκρίθη παρ' Αὐτῆς ἢ παρ' ὑμῶν ποιηθεῖσα Ἱερὰ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Ἀγνῆς καὶ ἐξ οὗ προκύπτει, ὅτι τὸ ὑποβληθὲν Αὐτῇ ἀντίτυπον τῆς Ἱερᾶς ταύτης Ἀκολουθίας δὲν ἐπεστράφη μετὰ τὴν ἐγκρισὶν εἰς ἐμέ.

Ἐπὶ τούτοις, ἀσπασόμενος ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ

Τ.Σ.

διατελῶ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. | Πρωτ. 203
| Διεκπ. 1053

Ἀθήνησι τῆ 26-6-1984

Πρὸς
Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἄρτης
κ. ΙΓΝΑΤΙΟΝ

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 124/84 ὑμετέρου ἐγγράφου Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Ἀγνῆς, ποιηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Συνεσίου Κτενᾶ, ὡς καὶ τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θ. Λατρείας κλπ. Συνοδικῆ ἀποφάσει, ληφθεῖσα ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 15-3-84, ἐγκρίνομεν ταύτην ὡς καλῶς ἔχουσαν, καθ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπᾶλλον πρὸς τε τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιοτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐτῇ καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως, κατὰ τὴν τάξιν, ὑποβάλητε ἡμῖν πέντε ἀντίτυπα τῆς ἐκδοθησομένης ὡς ἀνωτέρω Ἱερᾶς Ἀκολουθίας διὰ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θ. Λατρείας κλπ.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

Ο ΑΘΗΝΩΝ ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Τ.Σ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεῶν
Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Παπαθανασίου-Γκίνης

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συν. Ἐπιτροπὴν Θ. Λατρείας κλπ.
παρ' ὑμῖν

Τ.Σ.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
ὁ Γραμματεῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἄρτης
Ἰωάννης Παπαϊωάννου

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀγνήν, τὴν καλλιπάρθενον Μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀφιερωμένη ἢ παρούσα ἔκδοσις.

Αὕτη προσφέρει τὸν κόπον τοῦ πολλὰ προσενεγκόντος, κατὰ καιροὺς τῇ Ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. κ. Συνεσίου Κτενᾶ, ἀποφοίτου τῆς κατὰ Χάλκην Θεολογικῆς Σχολῆς, ὅστις φιλοτίμως λίαν, ἅμα δὲ καὶ ἐπιτυχῶς, συνέταξε τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Ἀγνῆς, ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς ὠφέλειαν τῶν φιλακολούθων Χριστιανῶν, πλουσίως διδασκομένων ἐκ τῆς ὡς ἄνω ἀκολουθίας.

Εἰς ἐποχὴν μάλιστα, καθ' ἣν, τὸ ἀγγελικὸν ὕψος τοῦ ἰδανικοῦ τῆς Παρθενίας, τῆς σόφρονος καὶ ἀγνῆς ζωῆς, ὑπὸ πλείστον ἀνθρώπων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, σήμερον, ὑβρίζεται ἢ ἀμφισβητεῖται, ἢ προβολὴ τῆς προσωπικότητος τῆς Παρθένου Μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ, Ἁγίας Ἀγνῆς, ἀποτελεῖ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας, μάλιστα δὲ τοῦ Ἐπισκόπου, ἐπιφορτισμένου ἐκ τῶν ὄρκων αὐτοῦ, κατὰ τὴν φρικτὴν τῆς Χειροτονίας του στιγμῆν, νὰ προβάλλῃ εἰς τὸν Λαὸν τοῦ Θεοῦ, πρότυπα τοῦ Οὐρανοῦ, ἀγνῆς καὶ Ἁγίας Ζωῆς, ἐξαιρέτως δὲ τῆς Πανάγνου Μητρὸς τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἡτις διὰ πάντα Ὁρθόδοξον εἶναι «Τεῖχος τῶν Παρθένων» καὶ «ἀγνείας θησαύρισμα».

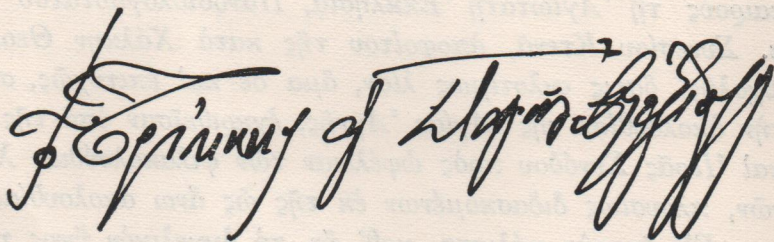
Ὅσακις δὲ ἡ ἀμαρτωλὸς γενεὰ μας συναντᾶται μετὰ τῶν Ὁσίων καὶ Παρθενικῶν μορφῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Ἱστορίας, τροποῦται πάντα πειρασμόν, ἐκ τῆς δυνάμεως τῆς πρεσβείας ἐκείνων, οἵτινες διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἀρνίου, ἐξήγησαν ἑαυτοὺς, δοκιμασθέντες ὡς χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ καὶ λογισθέντες ὀλοκαρπώματα λογικὰ καὶ ἔμψυχα θυσιαστήρια ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τῆς Παναγίας Τριάδος.

Διὰ τοῦτο συνιστῶντες πᾶσι τὴν ἀνάγνωσιν καὶ βαθεῖαν μελέτην τοῦ παρόντος, τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὁποίου ἔθεωρήσαμεν χρέος, ἵνα ἀναλάβωμεν προσωπικῶς, προσφέρομεν ταύτην τῇ Ἱερᾷ καὶ Σεβασμίᾳ Μονῇ τοῦ Βυτουμᾶ τῆς καθ' ἡμᾶς Θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως, εἰς βοήθειαν πνευματικὴν τῶν Χριστιανῶν μας καὶ ἐνίσχυσιν τῆς διαληφθείσης Ἱερᾶς Μονῆς.

Εὐχέτης πρὸς Κύριον διάπυρος

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Τ.Σ.

A large, stylized handwritten signature in black ink, likely belonging to the Metropolitan of Butoy mentioned in the text above. The signature is written in a cursive, calligraphic style.

**ΠΡΟΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΤΙΝΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΘΕΣΙΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΤΑΥΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ**

Θά ἦτο κάπως παράλειψις μου, ἐάν δὲν ἔγραφον τὰς κατωτέρω ὀλίγας γραμμὰς σχετικῶς μὲ τὰς προϋποθέσεις καὶ τοὺς λόγους, οἱ ὅποιοι μοῦ ἔδωκαν τὴν ἀφορμὴν ὡς καὶ τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας εὐρέθη, διὰ νὰ προβῶ εἰς τὴν Σύνθεσιν, μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, τῆς παρουσίας Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Ἀγνῆς, καὶ οἱ ὅποιοι λόγοι εἶναι οἱ κάτωθι :

Ἡ, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 35οῦς ὑπηρεσίας μου, ὡς Ἐφημερίου καὶ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου, εἰς διαφόρους ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, συνταξιοδότησίς μου, ἔδωκεν εἰς ἐμὲ τὴν εὐκαιρίαν νὰ μεταβῶ καὶ ἐγκατασταθῶ εἰς Ἀρταν, τὸν Ἰούνιον τοῦ ἔτους 1981, ὅπου εἶχον ὑπηρετήσῃ ὡς Ἱεροκῆρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀρτης, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα 1941-1945. Εἰς Ἀρταν παρέμεινα μέχρι τὸν Μάρτιον τοῦ ἔτους 1984, ὅποτε, διὰ λόγους ὑγείας, ἠναγκάσθην νὰ ἐπιστρέψω εἰς Ἀθήνας.

Κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα τῆς παραμονῆς μου εἰς Ἀρταν περίπου τῶν 3 ἐτῶν), ἐπειδὴ συνέπεσε τότε συμπτωματικῶς νὰ στερῆται τακτικοῦ ἔφημερίου ἢ, πλησίον τῆς Πόλεως Ἀρτης, κειμένη, Ἱερά Γυναικεία Μονὴ τῆς Κάτω Παναγιάς, καὶ μετὰ δυσκολίας ἐξυπηρετεῖτο αὕτη εἰς τὰς θρησκευτικὰς αὐτῆς ἀνάγκας, (καθ' ὅσον εἰς τὰς Γυναικείας Ἱ. Μονὰς τυγχάνει δύσκολον ν' ἀπασχολῆται μονίμως Ἱερεὺς, διατελῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ὑπηρετῶν ὡς ἔφημέριος τακτικὸς καὶ ἐνορίας), ἀνέλαβον, κατόπιν παρακλήσεως πρὸς ἐμὲ τῆς Ὀσιωτάτης Ἠγουμένης, τῆς ἀνωτέρω Ἱ. Μονῆς Ἀγνῆς Παπαδημητρίου, καὶ τῆς ἀπαραιτήτου κανονικῆς Ἐπισκοπικῆς ἀδείας καὶ εὐλογίας, τοῦ λίαν σεβαστοῦ μοι καὶ ἀγαπητοῦ μοι ἐν Χριστῷ σεπτοῦ καὶ γεραροῦ Ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, Μητροπολίτου Ἀρτης κ.κ. **Ι Γ Ν Α - Τ Ι Ο Υ**, νὰ ἐξυπηρετῶ ἀφιλοκερδῶς καὶ ἐντελῶς δωρεάν, εἰς μνήμην τῶν Μακαριστῶν Γονέων μου καὶ διὰ τὴν ἰδικήν μου πνευματικὴν ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μου, τὴν ἱεράν ταύτην Μονὴν καὶ νὰ λειτουργῶ ἀνελλιπῶς κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ μεγάλας Ἑορτὰς τοῦ ἔτους καὶ ἐν γένει νὰ ἱερουργῶ εἰς ὅλας τὰς θρησκευτικὰς τῆς Μονῆς ἀνάγκας, ὅσον χρόνον θὰ εὐρίσκωμαι εἰς Ἀρταν καὶ ἡ ὑγεία μου θὰ ἐπιτρέπη τοῦτο.

Τοιοτοτρόπως καὶ ἡ Ἱερά αὕτη Μονὴ Κ. Παναγιάς, εὐκόλως θὰ ἐξυπηρετεῖτο εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ θὰ ἀπεκόμιζον τὴν χάριν καὶ

την βοήθειαν τῆς Παναγίας μας, καὶ γενικώτερον πνευματικὰ καὶ ψυχικὰ ἀνεκτίμητα ὠφελήματα θὰ ἀπελάμβανον, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ἠθικὴν εὐχαριστησιν καὶ ἱκανοποίησιν ὅτι, δὲν θὰ αἰσθάνωμαι τὸν ἑαυτὸν μου ἀπαμεμακρυσμένον ἐκ τοῦ ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, δηλ. τῆς Ἁγ. Τραπέζης, ὡς Συνταξιούχος. Πάντα δὲ ταῦτα τὰ ὀφείλω κατὰ πρώτιστον λόγον εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἁγίου Ἄρτης, εἰς τὸν Ὅποιον καὶ ἐπισήμως, ἐκ τῆς θέσεως ταύτης, ἐκφράζω τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μου, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον, εἰς τὴν Ὁσιωτάτην Ἡγουμένην τῆς Μονῆς Γερόντισσαν Ἀγνήν, διὰ τὸν, πρὸς τὸ πρόσωπόν μου, σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν αὐτῆς, καὶ διὰ τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην, ἵνα ἀναλάβω τὴν θρησκευτικὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Μονῆς, καὶ τὴν ὁποίαν, Γερόντισσαν, πολὺ εὐχαριστῶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης.

Ἡ τοιαύτη λοιπὸν ἱερατικὴ καὶ λειτουργικὴ μου ἀπασχόλησις εἰς τὴν ἀνωτέρω Ἱ. Μονὴν κάτω Παναγίας Ἄρτης, ἀπὸ τοὺς πρώτους ἀκόμη μῆνας τῆς τοιαύτης ἀπασχολήσεώς μου εἰς αὐτήν, μοῦ ἔδωκε τὴν ἀφορμὴν νὰ προβῶ εἰς τὴν Σύνθεσιν τῆς Ἱ. Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Ἀγνῆς καὶ εἰς τὴν Ὅποίαν ἀφορμὴν συνέτεινε πρωτίστως, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι, ὅταν ἀνέγνωσα τὸ Μαρτύριον τῆς Ἁγίας αὐτῆς Μάρτυρος, τὸ ὁποῖον Μαρτύριον, ἔχει ἰδιαίχοντα τρόπον καὶ ἐνδιαφέρον διὰ κάθε πιστόν, (ἂν καὶ ὅλων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τὰ Μαρτύρια δὲν στεροῦνται τοιοῦτου πνευματικοῦ πλούτου καὶ ἐνδιαφέροντος), τόσον πολὺ ἐσαρτηθῆν ἀπ' αὐτὸ καὶ συνεκινήθην, ὥστε ἐδημιουργήθην βαθεῖα μέσα εἰς τὴν ψυχὴν μου τὸ αἶσθημα τῆς ἰδιαίτερας εὐλαβείας μου πρὸς τὸ Πρόσωπον τῆς Ἁγίας αὐτῆς Μάρτυρος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, τελουμένης τῆς ἱερᾶς Αὐτῆς Μνήμης τὴν 21ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, καὶ ἀφ' ἑτέρου κατὰ δευτερεύουσαν, φυσικὰ, σημασίαν, τὸ γεγονός ὅτι, ἡ Σύνθεσις τῆς Ἱ. ταύτης Ἀκολουθίας θὰ ἀπετέλει μίαν πνευματικὴν μου εὐλογίαν καὶ ἕνα δεῖγμα τιμῆς μου πρὸς τὸ Πρόσωπον, τῆς καθ' ὅλα ἀξίας καὶ δραστηρίας εἰς τὰ πνευματικὰ καὶ διοικητικὰ Ἡγουμενικὰ αὐτῆς καθήκοντα, Ὁσιωτάτης Ἡγουμένης τῆς ἀνωτέρω Ἱ. Μονῆς, καὶ ἡ ὁποία κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐορτάζει καὶ πανηγυρίζει τὰ Ὀνομαστήρια αὐτῆς.

Οὕτω, τὰ δύο αὐτά, ἅς τὰ χαρακτηρίσω ὡς «γεγονότα», μοῦ ὤθησαν τὴν σκέψιν καὶ μοῦ ἐδημιούργησαν τὸν πόθον, ὥστε νὰ προβῶ εἰς τὴν ὑλοποίησιν τούτων δηλ. εἰς τὴν Σύνθεσιν πλήρους Ἱ. Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Ἀγνῆς, μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης, καὶ μόνον τὸ Συναξάριον τῆς 21ης Ἰανουαρίου ἀπλῶς ἀναγράφει τὴν Μνήμην, ὡς καὶ τὸ Ὄνομα καὶ τὸ Μαρτύριον τῆς Ἁγίας Ἀγνῆς, εἰς δὲ τὸ Ὡρολόγιον τῆς Ἐκκλησίας οὔτε Ἀπολυτίκιον Αὐτῆς ἀναγράφεται.

Καὶ εἰς τὴν Σύνθεσιν τῆς ἐν λόγῳ Ἱ. Ἀκολουθίας, εἰς τὴν ὁποίαν προέβην μὲ τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις, (χωρὶς νὰ διεκδικῶ τίτλον ὑμνογράφου), εἶχον ὑπ' ὄψιν μου διαφόρους ἱερὰς Ἀκολουθίας Ἁγίων Μαρτύρων Γυναικῶν,

προσπαθήσας κατά την ἀπαραίτητον νὰ κάμω προσαρμογὴν εἰς τὴν ὄλην ὕλην τοῦ περιεχομένου τῆς Ἀκολουθίας ταύτης, καὶ τὴν προσθαφαίρεισιν καταλλήλων ἐν αὐτῇ λέξεων, νὰ μὴν ἐπέλθῃ ἀλλοιώσις τοῦ Ἦχου καὶ τοῦ Μουσ. Μέρου, τόσον εἰς τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, τῶν Ἀποστίχων καὶ Αἰνῶν, ὅσον καὶ εἰς τὰ Ἰδιόμελα τῶν Δοξαστικῶν καὶ τὰ Τροπάρια τοῦ Κανόνος, εἰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, ὡς καὶ εἰς τὸ Μεγαλυνάριον Αὐτῆς, ψαλλόμενον εἰς τὰ Δίπτυχα, κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν.

Ἐν συνεχείᾳ, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας ταύτης, ἐθεώρησα καλὸν νὰ ἐπισυνάψω σύντομον Τυπικὴν Διάταξιν, συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυρούσας διατάξεις ἐν τῷ Τ.Μ.Ε. καὶ τῷ Ἡμερολογίῳ τῆς Ἐκκλησ. τῆς Ἑλλάδος, ἀναφερομένην εἰς τὰς δύο Περιπτώσεις, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἢ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἑβδομάδος, κατὰ τὰς ὁποίας τυχὸν θὰ συμπέσῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἀγίας Ἀγνῆς καὶ τῶν συνεορταζομένων Ἀγίων τὴν 21ην Ἰανουαρίου, ἡτοι τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Νεοφύτου, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Ὁμολογητοῦ Μαξίμου τοῦ Γ ρ α ι κ ο ῦ, τοῦ ἐξ Ἄρτης καταγομένου, ἡ ὀρίσθεισα ὑπὸ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐορτάζεται κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην.

Οὗτοι ἦσαν ἐν ὀλίγοις, Ἀγαπητέ Ἀναγνώστα, οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι μοῦ ἔδωκαν τὴν ἀφορμὴν νὰ προβῶ, μετὰ τὴν χάριν τοῦ Ἀγίου Θεοῦ, εἰς τὴν Σύνθεσιν τῆς Ἰ. ταύτης Ἀκολουθίας, τῆς Ἀγίας Παρθενομάρτυρος ΑΓΝΗΣ.

Εἰς τὴν συνέχειαν καὶ μέσῳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἄρτης κ.κ. Ἰ γ ν α τ ί ο υ, συμφώνως πρὸς τὴν κρατοῦσαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν ἱεραρχικὴν τάξιν, ἐζητήθη παρ' ἡμῶν ἡ σχετικὴ Ἐγκρισις, τῆς Ἰ. ταύτης Ἀκολουθίας ὑπὸ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλαδικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἡ Ὅποια, χάρις εἰς τὰς εὐμενεῖς εἰσηγήσεις καὶ τὰς σχετικὰς μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος ἐνεργείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀγίου Ἄρτης, Τὸν Ὅποιον καὶ ἐκ τῆς θέσεως ταύτης εὐλαβῶς εὐχαριστῶ θερμότατα, ἠυδόκησε καὶ ἐνέκρινε ταύτην, «ὡς καλῶς ἔχουσιν», διὰ τοῦ σχετικοῦ Αὐτῆς Ἐγγράφου, δημοσιευομένου τούτου ἐν ἀρχῇ τῆς Ἀκολουθίας.

Καὶ ἤδη, μετὰ τὴν Ἐγκρισιν ταύτην, δὲν ἀπέμεινε πλέον ἄλλο, εἰμὴ νὰ δώσω τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην πρὸς ἐκτύπωσιν. Δυστυχῶς ὅμως αὕτη ἀπετέλει δι' ἐμὲ μέγιστον οἰκονομικὸν πρόβλημα, καθ' ὅσον, ὡς συνταξιοσυντηρητος ὢν, καὶ μετὰ χαμηλὴν Σύνταξιν, ἐπιβαρυνομένην ταύτην μετ' ἐνοίκιον κατοικίας μου καὶ μετὰ ἄλλα συναφῆ μηνιαῖα ἔξοδα, οὐδὲ σκέψιν κἂν θὰ ἠμποροῦσα νὰ κάμω, διὰ νὰ ἀναλάβω τὴν ἀπαιτηθησομένην χρηματικὴν δαπάνην τῆς ἐκτυπώσεως τῆς Ἀκολουθίας αὐτῆς, ὅποτε ἡ μικρὰ μου αὐτὴ πνευματικὴ ἐργασία, θὰ κατεδικάζετο εἰς τὴν ἀφάνειαν καὶ τὴν ἀνωφελείαν, καὶ ὁ Κύριος οἶδε, ἂν καὶ κατὰ πόσον θὰ ἔβλεπεν αὕτη τὸ φῶς τῆς δημοσιεύσεως, ὥστε ν' ἀποβῇ αὕτη χρήσιμος εἰς τὴν Θ. Λατρείαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἐὰν δὲν ἐβο-

ήθει ὁ Θεὸς καὶ ἡ Ἁγία Ἀγνή, (διότι ἔτσι ἐγὼ τὸ βλέπω τὸ σημεῖον αὐτὸ τοῦ θέματος) νὰ λυθῇ τὸ ἀνυπέβλητον αὐτὸ δι' ἐμὲ οἰκονομικὸν πρόβλημα ἐν προκειμένῳ μὲ τὸν ἐξῆς τρόπον :

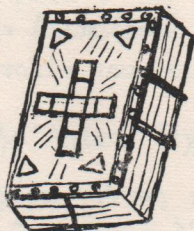
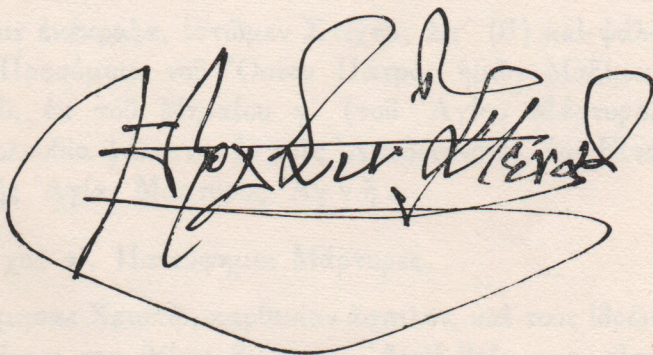
Μὲ τὴν διακατέχουσάν με σκέψιν καὶ ἀγωνίαν, τί νὰ κάμω, καὶ ποῦ νὰ ἀποτανθῶ καὶ ζητήσω βοήθειαν διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματός μου τούτου, ἐσκέφθην καὶ ἐπῆρα τὴν ἀπόφασιν καὶ ἔγραψα τὸ θέμα εἰς τὸν πολυσέβαστόν μοι καὶ ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, λίαν ἀγαπητόν μοι Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ.κ. ΑΛΕΞΙΟΝ, Ὁ Ὅποιος μοι ἐγνώρισεν ὅτι, προθύμως ἀναλαμβάνει ἐξ ὀλοκλήρου, δι' ἰδίων Αὐτοῦ χρημάτων, τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκτυπωτικῶν ἐξόδων τῆς Ἱερᾶς ταύτης Ἀκολουθίας, μὴ ἀρκεσθεὶς μόνον εἰς τοῦτο, ἀλλὰ προέβη καὶ εἰς τό, (καὶ ἰδιαίτερος τονίζομεν ἐνταῦθα τὴν Θεοφιλῆ Τούτου πράξιν), νὰ δ ω ρ ῆ σ η τὸ μέγιστον μέρος τῶν Ἀντιτύπων τῆς Ἀκολουθίας εἰς τὴν ἐν Τρικκάλοις Ἱ. Μονὴν Κοιμῆσ. τῆς Θεοτόκου, τοῦ Βυτουμαῆ, πρὸς ἴδιον τῆς Μονῆς ταύτης ὑλικὸν ὄφελος, διὰ τῆς πωλήσεως τῶν Ἀντιτύπων τούτων.

Καὶ ἅς μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Τρίκκης, νὰ ἐκφράσω πρὸς τὸ σεπτὸν Αὐτοῦ Πρόσωπον ἐπισήμως ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὰς ὀλοκαρδίους εὐχαριστίας μου καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μου, διὰ τὴν, εὐγενῆ καὶ ἀνεκτίμητον δι' ἐμέ, ἀνωτέρω Πρᾶξιν Τούτου, (δηλ. τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκτυπωτικῶν ἐξόδων τῆς Ἱ. Ἀκολουθίας), καὶ ἡ ὁποία Πρᾶξις αὐτὴ ἀποτελεῖ καὶ διερμηνεύει ἀναμφισβητήτως μίαν πτυχὴν, ὅχι μόνον τῆς διακρινούσης Τοῦτον ἀφιλοχρηματίας, ἀλλὰ καὶ πλείστων ἄλλων ἀρετῶν καὶ καλῶν προτερημάτων, τῶν περικοσμοῦντων τὴν ψυχὴν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ σεβαστοῦ Τούτου Ἱεράρχου τῆς Ἑλλαδικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, τοῦ, ἐπαξίως τιμῶντος, καθ' ὅλα, τὸ σεπτὸν Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας Αὐτῆς, ἀρκεύμενος εἰς τὰς ὀλίγας καὶ πτωχὰς μου ταύτας ἐκφράσεις καὶ λέξεις δι' Αὐτόν, ἵνα μὴ προσκρούσω εἰς τὴν διακρινούσαν, τὸν Σεβασμιώτατον Ἅγιον Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ.κ. Ἀλέξιον, σεμνότητα καὶ μετριοφροσύνην.

Μὲ τὴν πεποιθήσιν καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι, ἡ Ἱ. αὕτη Ἀκολουθία θὰ ἀναπληρώσῃ ἕνα ὑπάρχον κενὸν εἰς τὴν Θ. Λατρείαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν γενικώτερον, εἰδικώτερον δὲ εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Κάτω Παναγιᾶς Ἄρτης, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην Γυναικεῖαν Ἱ. Μονὴν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μονάζῃ Μοναχῆ, φέρουσα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Ἀγνῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς ὀλόκληρον τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, παραδίδομεν τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην, ἵνα «ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς» δοξολογῆται ὑπὸ τῶν τιμῶντων, τὴν Μνήμην τῆς Ἁγίας αὐτῆς Μάρτυρος, εὐσεβῶν χριστιανῶν, Ἡ Ὅποια ὠμολόγησεν ἐνώπιον τῶν ἀπίστων εἰδοδωλατρῶν μὲ θάρρος καὶ τόλμην πολλὴν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν Αὐτῆς, ὡς τὸν μόνον Ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ἐθυσίασεν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ἐπὶ γῆς νεανικὴν Αὐτῆς ζωὴν, τὸ ἔτος 305 μ.Χ. εἰς Ρώμην τῆς Ἱταλίας.

Ἐπικαλούμενος τὴν χάριν καὶ τὴν βοήθειαν τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Ἁγνῆς εἰς ἐμέ, εἰς τὴν ἱερὰν Στρατεῖαν τῆς εὐλογημένης Φάλαγγος τῶν Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, τῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς Μοναῖς τῆς Ἑλλαδικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας διαβιούντων, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα τὰ πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα, τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως, εὐχομαι ἐνθέρμως, ἵνα, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ἁγίας αὐτῆς Μάρτυρος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, τύχωμεν ὅλοι τοῦ ἐλέους καὶ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ, Χριστοῦ, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ ἀξιωθῶμεν τῆς Οὐρανίου Αὐτοῦ Βασιλείας. Ἄ μ ἦ ν.

Ἀθῆναι Αὐγούστος 1984.

Τῇ ΚΑ' τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου

Μνήμη τῆς Ἀγίας Ἐνδόξου Παρθενομάρτυρος Ἀγνῆς.

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους Στ' (6) καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, ἐκ τοῦ Μηναίου γ' (τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Νεοφύτου ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις), καὶ εἶτα Προσόμοια γ' τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀγνῆς.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες...

Μῦρα προσεκόμησας Χριστῷ, παρθενίαν ἄσπιλον, καὶ τοὺς ἰδρωτάς τῶν πόνων σου θείως βιώσασα, Ἀγνή θεόνυμφε, εἶτα καὶ τὸ αἷμά σου, καὶ ὄλον σεαυτὴν ὀλοκάρπωμα, καὶ θῦμα ἄμωμον, ὅθεν δόξης σε ἤξιωσε, σὺν Δικαίων, καὶ Μαρτύρων τάγμασιν.
(Δίς).

Ε'ν σοὶ διεσώθη ἀκριβῶς, Ἀγνή πανεύφημε, τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώβητον, ἐνθέοις πράξεσι, καὶ θεομιμήτως, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ἀνῆλθες ἀρετῶν ἐπιδείξεις, εἶτα καὶ αἵμασι, μαρτυρίου κατεφοίνιξας, τὴν στολὴν σου, καὶ Χριστῷ προσήνεξαι.

Δόξα, Τῆς Ἀγίας. Ἦχος Πλ. β'.

Παρθενομάρτυς Ἀθληφόρε, Ἀγνή παναοίδιμε, ὡς παρθένος καὶ Μάρτυς, ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ Νυμφίου Χριστοῦ παρίστασαι, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ ἐν τῇ φλογὶ τῆς ἀθλήσεως, τὴν λαμπάδα κατέχουσα, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει. Εἰς ὁσμὴν μύ-

ρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ οὖν χωρίσης με Νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς, Κύριε, ταῖς ἱεσείαις, τὴν ζωὴν ἡμῶν ρῦσαι πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, καὶ πάσης περιστάσεως· καὶ κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτήρ, τὰ ἔλεή σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; Τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον Τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρόν». Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ εἰ βούλει τὰ Ἀναγνώσματα (Βλέπε εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος) 27 Ἰουλίου, ἢ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, 26 Ὀκτωβρίου).

Εἰς τὴν Λιτὴν. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. ᾠχος α'.

Υμνοῦμεν τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς Ἀθλοὺς, οὓς ὑπήνεγκας ἀνδρικῶς, Μάρτυς Ἀγνή Καλλιπάρθενε, ζωῆς γὰρ ἠλόγησας τῆς προσκαιροῦ καὶ σώματος οὐκ ἐφείσω, ἀλλὰ πάντα προὔδωκας, ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ Κτίστου σου, Ὅν ἰκετεύουσα μὴ παύσῃ ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος β'.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἀγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς παρθένου ἐγκώμιον· ᾠ Παρθενία, ναὸς Θεοῦ. ᾠ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα. ᾠ Παρθενία, Ἀγγέλων συμμετόχε.

Ἦχος γ'.

Α'θλητικὴν πανήγυριν πιστοί, θεοφρόνως τελουμένην θεώμενοι, τῷ θαυμαστῷ ἐν βουλαῖς Θεῷ ἡμῶν, εὐχαριστήριον ὕμνον μελωδήσωμεν· τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος, τῆς ἐναντίας δυνάμεως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατηγωνίσαστο, τὴν θείαν ἑαυτοῦ δύναμιν, ἐν ἀσθενείᾳ τελειώσας Ἀγνῆς τῆς Καλλιμάρτυρος. Ταῖς Αὐτῆς πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Α'σμάσι σε καὶ κρότοις, ἐπὶ γῆς ἡμᾶς σεμνὴ τοὺς σὲ γεραίροντας, ἄμειψαι οὐρανόθεν Μάρτυς Ἀγνή, ἐκμειλίσουσα τὸν Δεσπότην ἡμῖν· τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν πρυτανεύουσα, καὶ τὰς ἐναντίας περιστάσεις ἐναπείρουσα, ἵνα ἐπὶ γῆς ἤρεμον βιοῦντες βίον, ἐν εἰρήνῃ τὸν σὲ ἐν δόξῃ στέφαντα Χριστόν, μεγαλύνωμεν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι...

Εἰς τὸν Στίχον

Ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῆς Ἀθληφόρου Ἀγνῆς, τὴν Μνήμην σήμερον, ἐν ἔτησίοις ὕμνοις ἐορτάσωμεν πάντες, φιλέορτοι ἐνδόξως, ἥτις Χριστῷ, τῷ Κυρίῳ παρίσταται, ἐκδυσωποῦσα ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκ πόθου εὐφημούντων αὐτήν.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Τὴν ἱερὰν καὶ λαμπράν σου μνήμην δοξάζοντες, Ἀγνή παρθενομάρτυς, καὶ πιστῶς ἐκτελοῦντες, βοῶμέν σοι σὺν πόθῳ, ρῦσαι ἡμᾶς, τῆς φλογὸς τῆς κολάσεως, καὶ τῶν βελῶν τοῦ Βελιάρ, ταῖς πρὸς Χριστόν, ἱκεσίαις σου Πανεύφημε.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Μαρτυρικὴν παρρησίαν, πρὸς τὸν Νυμφίον σου, σὺ τὸν Χριστόν πλουτοῦσα, παναοίδιμε Μάρτυς, δεόμεθα μὴ παύσῃ

ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν Κύριον, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων πάντας ἡμᾶς, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ᾠχος πλάγ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Μάξιμε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις...

Τὸ «Νῦν ἀπολύεις». Τὸ Τρισάγιον ἐκ γ'.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Μαξίμου. ᾠχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Ἀγνῆς.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μνηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ Ἀγνή Πανένδοξε, τῶν ἐπιγείων τὴν σχέσιν πᾶσαν κατέλιπες, καὶ ἐνήθλησας λαμπρῶς ὡς καλλιπάρθενος· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ κατενίκησας Ἀθληφόρε. Καὶ νῦν πρεσβεύεις ἀπαύστως ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ διὰ τὸ συμπίπτειν τὴν Μνήμην τούτου τὴν 21ην Ἰανουαρίου. Τοῦτο ὅμως ἐν τῷ Ἑσπερινῷ παραλείπεται, ὅταν ἡ 21η Ἰανουαρίου τύχη Κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ μόνον εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται τοῦτο, καθ' ὅσον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ ἀπαγορεύονται

κατὰ τὴν Τυπικὴν Τάξιν νὰ ψάλλωνται 4 καὶ 5 Τροπάρια (Βλέπε εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης Τυπικὴν Διάταξιν).

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'ξ Ἄρτης ἀνέτειλας, ὡσπερ Ἄστηρ φαεινός, σοφία κοσμούμενος, καὶ ἀρετῶν τῷ φωτί, Πατὴρ ἡμῶν Μάξιμε· ὅθεν τὴν ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησίαν λαμπρύνας, λόγῳ σου ὀρθοδόξῳ, καὶ ὀρθότητι βίου, ἐνήθλησας νομίμως, καὶ δόξης ἤξιωσαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

(Εἰς περίπτωσιν ὅμως ποῦ θὰ παραλειφθῇ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ, καὶ θὰ ψαλῆ Ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον τότε μετὰ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἀγνῆς μετὰ τὸ Δόξα Πατρί, θὰ ψάλλωμεν Καὶ νῦν Θεοτοκίον τὸ κάτωθι).

Καὶ νῦν Θεοτοκίον (μετὰ τὸ Ἀπολυτ. τῆς Ἁγίας).

Ἦχος πλ. α'.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε, ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπεις, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Εἶτα Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος. Ψάλλομεν Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ρανίσι τῶν σεπτῶν, καὶ πανάγων αἱμάτων, ἀπέπνιξας Ἄγνή, Ἀθληφόρε θεόφρον, Βελίαρ τὸν κάκιστον, ἐκχυθέντων σαρκίου σου, ὅθεν εἴληφας, παρὰ Θεοῦ στέφος δόξης· διὸ πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κτίστην, Μαρτύρων ὁμότροπε.

Δόξα, Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε ἄγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ Ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραῖσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὥσπερ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἠξίωσεν οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων Ἄγνή πανεύφημε.

Δόξα, Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρ-

ρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῆς Μάρτυρος Ἀγνῆς, ἐορτάσωμεν μνήμην, ἀπήμβλυνε καὶ γὰρ, τοῦ Βελίαρ τὰ κέντρα, καὶ στέφος ἀπείληφεν, ἐκ Θεοῦ τῆς ἀθλήσεως, ᾧ παρίσταται, μετὰ Ἀγγέλων ἐν δόξῃ, καὶ πρεσβεύουσα, οὐ διαλείπει σωθῆναι, τοὺς πόθῳ τιμῶντας αὐτήν.

Δόξα, Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Φωτίσου ἀγαθή, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου, καταύγασον ἀγνή, καὶ τὴν πώρωσιν λύσον καὶ δίδαξον πράττειν με, τοῦ Υἱοῦ σου τὸ θέλημα, ὅπως ἄφεςιν τὴν τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, εὖρω Πάναγνε, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, ρυσθῶ ταῖς πρεσβείαις σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου. Προκείμενον.

Ἐπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδάς μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου. Τό, Πᾶσα πνοή.

Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον. Ζῆτει τῆς Τετάρτης τῆς Γ΄ ἐβδομάδος Ματθαίου (Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς...).

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλεῆμον ἐλέησόν με ὁ Θεός... καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος α΄. Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Υμνοῦμεν τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς ἄθλους, οὓς ὑπήνεγκας ἀνδρικῶς, Ἀγνή Καλλιπάρθενε, ζωῆς γὰρ ἠλόγησας τῆς προσ-

καιρου, και σώματος οὐκ ἐφήσω, ἀλλὰ πάντα προὔδωκας, ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ Κτίστου σου, "Ὅν ἱκετεύουσα μὴ παύσῃ ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου και σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τό, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, και τὰ λοιπά...

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, (ἐὰν τύχη ἡ 21 Ἰανουαρίου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ὁ Πρῶτος Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ τυχόντος Ἦχου, ἐὰν τύχη κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, τότε ψάλλομεν τὸν πρῶτον Κανόνα τῆς Ὀκτωῆχου τῆς ἡμέρας, Εἶτα τὸν Κανόνα τοῦ Ὁσίου Μαξίμου και ἐν συνεχείᾳ τὸν Κανόνα τῆς Ἀγίας Ἀγνῆς).

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας.

᾽Ωδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος.

Υμνοῦσι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἀγνὴ πανεύφημε, χάριν δοθῆναι αἰτῆσαι ἡμῖν, και πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, παρθενομάρτυς ἀοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι.

Μαρτύρων, σὺ καλλονὴ ἀνέφανας, τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανάς, καταβαλοῦσα ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ· και τυράννων, ὠμότητα, ἀθλητικῶς παλαίσασα, θεοσεβῆ πίστιν ἐκήρυξας.

Νομίσας, τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς τὸ εὐτονον, ὁ τοῖς ξοάνοις τύραννος δεινῶς, ἀπονέμων προσκύνησιν· ἀλλὰ σοφοῖς σου ρήμασι, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λάλυται.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος, ἐκ τῶν ἀχράντων Δέσποινα, αἱμάτων τίκτεται, ἐμφυχωμένην σάρκα εἰληφώς· και ἡμᾶς ὀλισθήσαντας· ἀπατεῶνος δῆγματι, τῷ θείῳ κράτει ἀνεπλάσατο.

᾽Ωδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ε'νεύρου τὸ ἀσθενές, τὸ θεῖον Πνεῦμα και φαιδρὸν δέδειχεν, ἐξεικονίζον ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆν ἔλλαμψιν.

Ρωσθεισα σθένει Χριστοῦ, τὸν τοῦ πυρὸς καύσωνα, Μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας στερρότατος.

Θεόφρον Μάρτυς Ἀγνή, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου δεήσεσι, τὰς κατὰ σοῦ βουλάς βδελυράς ἐνέκρωσας, καὶ ἀπὸ σοῦ ἀπεμάκρυνας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μητέρα Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Ἀγνῆς καὶ παρθένου τὴν πάλην ἀναπολῶν, καὶ τοὺς ἄθλους ἐκλήττομαι κατὰ νοῦν, πῶς τὸ θῆλυ ἴσχυσε καὶ γενναίως ἠνδρίσατο, τοῦ Σατὰν τὸ θράσος, νικῆσαι καὶ φρύαγμα, τοῦ Χριστοῦ τῇ χάριτι, τοῦ Πλάστου τῆς φύσεως. "Ὅθεν ἀνυμνοῦντες, τὴν αὐτῆς πάντες νίκην, συμφώνως βοήσωμεν, πρὸς αὐτὴν μετὰ πίστεως, Ἀθληφόρε πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τῆς θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. "Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Γαμάτων ἐντυχοῦσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας ἐνδοξε, τὰς θείας πηγάζεις, χάριτας ἐκάστοτε, τοῖς πίστει γεραίρουσι, καὶ τῷ σῷ τεμένει προστρέχουσιν.

Ρυτίδα ὄντως καὶ σπίλον μηδόλως σχοῦσα, ἁγιασμόν τε σώματος, ἐπικτησαμένη, Ἄγγέλους τεθέασαι, μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμως ἐκύησας, ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νοῦν ἔχουσα στερρόν, ἀπτοήτῳ φρονίματι, κατήσχυνας τῶν εἰδώλων, τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεσι.

Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσαι, χορεύουσα σὺν παρθένοις, ταῖς φρονίμοις ἐνθέως, Ἄγνη παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σὺ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ στ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Νέαν σε, πρωτομάρτυρα Θέκλαν, δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίζουσιν θείῳ λόγῳ καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἔνθεον πίστιν, ρυθμίζουσιν.

Εῤῥει σου, τῶν ἐνθέων δογμάτων ὁ σύλλογος, μελισσταγῆς τῶν χειλέων, καὶ τὴν γνῶσιν πάντων ἐδίδασκεις, παρρησία, Ἄγνη τῶν Μαρτύρων ἀγλαίσμα.

Θεοτοκίον.

Ωῤῥαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον, ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ τὸν τὰ Σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρω, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν ναόν σου πάνσεμνε, ὡς ἰατρεῖον, ψυχικὸν εὐράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ πιστοί, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, Παρθενομάρτυς Ἀγνή αἰοῖδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Η τοῦ νυμφίου σου φωνή, καλέσασα ὡς νύμφην, στεφάνῳ ἀφ' θαρσίας ἐκόσμησε, θεόφρον Ἀγνή, πανευκλεής, καὶ μετὰ ἀθλοφόρων καὶ Μαρτύρων τῶν σεπτῶν, ἀξίως συνηρίθμησε· μεθ' ὧν εὐφραينوμένη, μέμνησο τῶν ἐκτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν σου, καὶ συνελθόντων ἕνδον τοῦ ναοῦ σου· ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες, ἀπὸ ψυχῆς προσφερομέν σοι τοὺς ὕμνους, Παρθενομάρτυς Ἀγνή αἰοῖδιμε.

Συναξάριον. (Γράφεται καὶ τοῦ Μηναίου τὸ Συναξάριον) ἐδῶ.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ἄχειρ, ἄγλωττος, χεῖρα καὶ γλῶτταν φύεις. καὶ χερσὶ Θεοῦ, Μάξιμε ψυχὴν δίδως.

Εἰκάδι πρώτη πότμος Μαξίμου ὅσσ' ἐκάλυψεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Μάρτυρος Νεοφύτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσίμου, Ἐπισκόπου Συρακούσης Σικελῶν Νήσου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Ἀθλησις τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐγενίου, Οὐαλεριανοῦ, Κανδίδου καὶ Ἀκύλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Σύναξις τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῇ οὔσῃ πρὸς θάλασσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι τέσσαρες Μάρτυρες, οἱ ἐν Τύρῳ, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Παρθενομάρτυρος Ἀγνῆς.

Στίχοι.

Ἵπὲρ νέον σοι μόσχον, ὡς Δαυΐδ λέγει.

Ἦρῃσκεν Ἄγνη πυρπολουμένη Λόγε.

(Σύντομος περιγραφή τοῦ βίου καὶ τοῦ Μαρτυρίου τῆς Ἁγίας εἰς καθωμιλουμένην γλῶσσαν).

Ἡ Ἁγία Μάρτυς καὶ παρθένος Ἄγνη ἐγεννήθη καὶ ἔζησεν εἰς τὴν Ρώμην, Πόλιν τῆς Ἰταλίας, ὅπου καὶ ἐμαρτύρησεν τὸ ἔτος 305. Αὕτη κατήγετο ἀπὸ λαμπρὰν καὶ ἀριστοκρατικὴν οἰκογένειαν. Οἱ Γονεῖς αὐτῆς ἦσαν εὐσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι χριστιανοί, ἀναθρέψαντες τὴν ὠραιότατην αὐτῶν κόρην Ἄγνην ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου, μεταδώσαντες εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῆς τὴν πρὸς τὸν ἀληθινὸν Θεὸν πίστιν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Αὕτη εἰς ἐφηβικὴν ἡλικίαν ἀκόμη εὐρισκομένη μετὰ τὴν χριστιανικὴν τῆς κατάρτισιν, τὴν κηρυττομένην πίστιν αὐτῆς πρὸς τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν ἐνάρετον βίον τῆς ἀπέκτησε τοιαύτην καλὴν φήμην ἠθικῆς καὶ ἐναρέτου νεάνιδος, ὥστε προσήλκυσε πολλὰς Γυναῖκας πλησίον αὐτῆς, τὰς ὁποίας καθημερινῶς ἐδίδασκε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας καὶ τὰς προέτρεπε νὰ γνωρίσουν καὶ νὰ πιστεύσουν εἰς τὸν Χριστόν, τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ νὰ ἀποφεύγουν τὴν εἰδωλολατρείαν.

Τὴν διδασκαλίαν ταύτην τῆς Ἁγνῆς, περὶ τῆς εἰς Χριστόν πίστεως καὶ τῆς πρὸς Αὐτὸν λατρείας, ἀκούσας ὁ Εἰδωλολάτρης Ἄρχοντας τότε τῆς Ρώμης, διατάσσει νὰ φέρουν τὴν Ἄγνην ἐνώπιόν του, καὶ τὴν ὁποίαν μετὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους τὴν ἀνάγκασε νὰ θυσιάσῃ εἰς τὰ εἰδωλα, ἀλλιῶς ἂν ἀρνηθῆ θὰ διατάξῃ νὰ τὴν ὀδηγήσουν καὶ νὰ τὴν κλείσουν εἰς πορνεῖον, «εἰς οἶκον ἀνοχῆς», ὡς θὰ ἐλέγαμεν σήμερον. Τότε ἡ Ἄγνη, ἀκούσασα τοὺς λόγους αὐτοῦ τοῦ δυσεβοῦς καὶ ἀπίστου αὐτοῦ Ἄρχοντος, μετὰ θάρρος καὶ μετὰ παρρησίαν μεγάλην ἀπήντησε εἰς τοῦτον: «Οὔτε εἰς τοὺς ψεύτικους θεοὺς σου καὶ στὰ εἰδωλά σου θὰ θυσιάσω, οὔτε τὸ ὅτι θὰ με ὀδηγήσῃς καὶ θὰ με κλείσῃς σὲ πορνεῖον μετὰ ἐνδιαφέ-

ρει, διότι είμαι πεπεισμένη ότι ο Θεός μου, Τὸν ὅποῖον λατρεύω καὶ ἀγαπῶ, ὡς Παντοδύναμος ποὺ εἶναι, θὰ μὲ βοηθήσῃ νὰ ἀποφύγω κάθε κίνδυνον καὶ κάθε κακόν, ὥστε νὰ προστατευθῆ ἡ σωματικὴ μου ἀγνότης καὶ ἡ καθαρότης τῆς ψυχῆς μου, ἀπὸ τοὺς κακοὺς καὶ ἀνηθικοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους θέλεις νὰ μὲ ὀδηγήσῃς».

Ταῦτα ἀκούσας ὁ παράνομος ἐκεῖνος Ἄρχοντας τῆς πόλεως καὶ ἀσεβῆς, ἀμέσως προσεκάλεσε ἕναν αἰσχρὸν καὶ ἀνήθικον ἄνδρα ἀπὸ τὸ πορνοστάσιον καὶ παρέδωκεν εἰς τοῦτον τὴν νεάνιδα Ἄγνην, καὶ τὸν διέταξεν νὰ τῆς ἀφαιρέσῃ τὰ ἐνδύματα, καὶ νὰ τῆς ἀφήσῃ μόνον ἕνα ἔνδυμα διὰ νὰ φαίνεται τὸ ἀγνὸν καὶ ἀμόλυντον αὐτῆς σῶμα, εἰς ἔνδειξιν αἰσχύνῃς, περιφρονήσεως καὶ ἐντροπῆς τῆς Μάρτυρος, καὶ ἔτσι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ τὴν ὀδηγήσῃ δημοσίᾳ εἰς τὸ πορνεῖον.

Ἀμέσως μόλις εἰσῆλθεν ἐκεῖ μέσα, «εἰς τὸ τοῦ Διαβόλου ἐργαστήριον» ἡ παρθένος καὶ Μάρτυς, καὶ ὁ κάθε ἕνας ἀπὸ τοὺς εὐρισκομένους ἐκεῖ μέσα ἄνδρας, ὁ ὁποῖος ἐσκέφθη νὰ πλησιάσῃ τὴν Μάρτυρα, μὲ σκοπὸν νὰ κακοποιήσῃ ταύτην, μόλις τὴν ἐπλησίαζεν, αἱ κακαὶ αὐτοῦ ἐπιθυμίαι καὶ αἱ αἰσχροὶ ὀρέξεις τούτου, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἄλλων, τῶν ἐκεῖ μέσα εὐρισκομένων ἀνδρῶν, ἡμβλύνοντο, καὶ τοιοῦτοτρόπως οἱ πάντες ἀπεμακρύνοντο ἀπὸ τὴν παρθένον Κόρην, χωρὶς νὰ βλάψουν ταύτην, οὐδὲ καὶ νὰ τὴν θίξουν καὶ τὴν ἐγγίσουν, πίπτοντες ἐπὶ τῆς γῆς ὡσάν νεκροί. Τότε ἕνας ἄλλος ἄνδρας, περισσότερο ἀναιδῆς καὶ ἀλαζών καὶ πολὺ θρασύς, ἐπλησίασε τὴν Ἁγίαν παρθένον καὶ ἀμέσως κατέπεσεν εἰς τὴν γῆν νεκρός. Μετὰ παρέλευσιν δὲ ἀρκετῆς ὥρας, ἀπὸ τὸ γεγονός αὐτό, ὅλοι, ὅσοι παρευρίσκοντο ἐκεῖ μέσα, μὲ ἕνα στόμα καὶ μὲ μίαν φωνὴν δυνατὴν ἔλεγον: «Μεγάλῃ ἡ Πίστις τῶν Χριστιανῶν».

Ὅταν ἔμαθεν ὁ Ἄρχοντας τὰ γενόμενα ταῦτα, προσεκάλεσε τὴν Ἁγίαν νὰ παρουσιασθῆ ἐνώπιόν του, συγχρόνως δὲ ἔφερον καὶ τὸν νεκρὸν καὶ ἀσεβῆ ἐκεῖνον ἄνδρα. Τότε ἐρωτᾷ ὁ Ἄρχων τὴν Μάρτυρα καὶ τῆς λέγει: «Εἰπέ εἰς ἡμᾶς, πονηρὸν Γύναιον, πῶς καὶ μὲ τίνα τρόπον τὸν νέον αὐτὸν ἐφόνευσας;» Καὶ ἡ Ἁγία

μέ θάρρος πολὺ ἀπήντησεν εἰς τὸν Ἄρχοντα: «Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, ὦ Ἄρχοντά μου, πού διέταξας νὰ μοῦ ἀφαιρέσουν τὰ ἐνδύματά μου διὰ νὰ ἐκτεθῆ ἡ ἀγνότης μου καὶ νὰ με ὀδηγήσουν οἱ δοῦλοί σου εἰς τὸ αἰσχρὸν καὶ ἀνήθικον ἐκεῖνο «ἐργαστήριον τοῦ Διαβόλου», ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς, ἕνας λευκοφορεμένος Νεανίας με συνώδευε καὶ πάντοτε ἐστέκετο πλησίον μου καὶ αὐτὸς ἀπεμάκρυνεν ὅλους ἐκείνους τοὺς ἄνδρας οἱ ὁποῖοι, με ἐπλησίαζον, με σκοπὸν νὰ με βλάψουν, καὶ ὁ Νεανίας ἐκεῖνος, ἔκαμεν, ὥστε, αὐτὸν τὸν ἄνδρα, τὸν ὁποῖον τώρα βλέπεις ἐνώπιόν σου νεκρὸν, καὶ ὁ ὁποῖος με θρασύτητα πολλήν με ἐπλησίασε διὰ νὰ με βλάβῃ, ἐκεῖνος ὁ Νεανίας με ἐπροστάτευσε, καὶ ἐπομένως τὸ ἔργον αὐτό, τῆς θανατώσεως τοῦ ἀνδρὸς τούτου, εἶναι τοῦ Νεανίου αὐτοῦ». Καὶ τότε ὁ Ἄρχων ἐρώτησε τὴν Ἁγίαν καὶ τῆς εἶπε: «Καὶ ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ Νεανίας;». Καὶ ἡ Ἁγία Μάρτυς τοῦ ἀπήντησεν: «Ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μου, ὦ Ἄρχοντά μου, ἔστειλε τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ διὰ νὰ με βοηθήσῃ καὶ νὰ με προστατεύσῃ διὰ νὰ μὴ ἡμπορέσῃ κανεὶς νὰ μοῦ κάμῃ κανένα κακὸν καὶ νὰ με βλάβῃ, ἐμποδίζοντας κάθε ἕναν ἀπὸ τοὺς κακοὺς ἐκείνους ἀνθρώπους».

Τότε ὁ Ἄρχοντας ἐκεῖνος εἶπεν εἰς τὴν Ἁγίαν: «Ἐὰν θέλῃς νὰ μᾶς πείσῃς καὶ νὰ μᾶς βεβαιώσῃς, ὅτι λέγεις εἰς ἡμᾶς τὴν ἀλήθειαν, τότε παρεκάλεσε τὸν Θεόν σου καὶ κάμε ὥστε νὰ ἀναστηθῆ ὁ νεκρὸς αὐτός». Τότε ἡ Μάρτυς ἐσήκωσε τὰς χεῖρας αὐτῆς εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ ἐπροσευχήθη εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἀμέσως ὁ νεκρὸς ἀναστήθηκε.

Καὶ τότε τόσον ὁ Ἄρχων ἐκεῖνος, ὅσον καὶ ὅλοι ὅσοι παρευρίσκοντο ἐκεῖ με φωνὴν μεγάλην εἶπον: «Μεγάλῃ καὶ ἀληθινῇ εἶναι ἡ Πίστις τῶν Χριστιανῶν, καὶ πραγματικῶς εἶναι μέγας ὁ Θεὸς τῆς εὐγενεστάτης αὐτῆς Γυναικός». Καὶ ἐνῶ πρὸς στιγμὴν ἐσκόπευεν ὁ Ἄρχοντας νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Ἁγίαν καὶ νὰ τὴν ἄφηνε νὰ φύγῃ, ὁπότε καὶ θὰ ἐσυνέχιζε τὴν χριστιανικὴν αὐτῆς δρᾶσιν, ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐπενέβησαν μερικοὶ δυσσεβεῖς καὶ παράνομοι, οἱ ὁποῖοι ἐπεισαν τὸν Ἄρχοντα νὰ φονεύσῃ τὴν Ἁγίαν, εἰπόντες ὅτι, αὐτὰ δῆθεν, τὰ ὁποῖα κάμνει, δηλ. τὸ ὅτι ἀνέστησε

τὸν νεκρὸν ἐκεῖνον ἄνδρα, ἔκαμε τοῦτο μὲ Μάγια, κάτι παρόμοιον δηλ. τὸ ὁποῖον ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι διὰ τὸν Χριστόν, ὅτι «ἐν ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια». Δηλ. θαυματουργεῖ.

Τότε ὁ Ἄρχοντας ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος, ἂν καὶ ὠμολόγησε τὴν ἀληθινὴν πίστιν τῆς Ἀγίας καὶ εἶπεν ὅτι «ἀληθινὰ εἶναι μέγας ὁ Θεὸς Αὐτῆς», ὅμως πεπωρωμένον ἔχων τὸν νοῦν καὶ τὴν συνείδησιν αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν, διέταξε νὰ ἀναφθῇ μεγάλη φωτιὰ καὶ μέσα ἐκεῖ νὰ ρίψουν τὴν Μάρτυρα καὶ νὰ τὴν κατακαύσουν. Καὶ ἀφοῦ οἱ ὑπηρέται τοῦ Ἄρχοντος ἐκείνου ἀναψαν μεγάλην φωτιάν ὠδήγησαν τὴν Ἀγίαν εἰς αὐτήν. Τότε ἡ παρθένος καὶ Μάρτυς σταθεῖσα ὀλίγον καὶ ἀτενίσασα εἰς τὸν Οὐρανὸν ἐπροσευχῆθη εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἀφοῦ ἔκαμε τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ μὲ θάρρος πολὺ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὴν φωτιάν, ἐπαναλαμβάνουσα συνεχῶς τὴν προσευχὴν αὐτῆς πρὸς τὸν Θεόν, καὶ μὲ τοὺς λόγους: «Κύριε καὶ Νυμφίε μου Ἰησοῦ Χριστέ καὶ Θεὲ δέξαι τὸ πνεῦμά μου», παρέδωκε τὴν ἁγίαν Αὐτῆς ψυχὴν, καταλιποῦσα τὸ παρθενικὸν αὐτῆς σῶμα εἰς τὴν γῆν «ἐξ ἧς ἐλήφθη», τὸ Ὅποῖον μόλις ἐσβήστηκε ἡ φωτιὰ μερικοὶ εὐσεβεῖς χριστιανοί, ἐπλησίασαν, καὶ κρυφίως, χωρὶς νὰ γίνουν ἀντιληπτοὶ ἀπὸ τοὺς ἀπίστους εἰδωλόλατρες, ἐπῆραν τὸ ἅγιον καὶ τίμιον τῆς Ἀγίας Μάρτυρος σῶμα καὶ μὲ μεγάλην εὐλάβειαν καὶ πολλὰς τιμὰς ἐκῆδυσαν Τοῦτο καὶ τὸ ἐνταφιάσανε, δοξάζοντες τὸν Θεὸν καὶ ἐπικαλούμενοι τὴν χάριν καὶ εὐλογίαν καὶ βοήθειαν τῆς Ἀγίας καὶ παρθένου Μάρτυρος Ἀγνῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος καὶ ὁμολογητοῦ Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ, τοῦ ἐξ Ἄρτης καταγομένου καὶ Φωτιστοῦ τῶν Ρώσων.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄ μ ἡ ν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πόθῳ ἅπαντες, γεραίρομεν τὴν μνήμην σου, Παρθενομάρτυς Ἀγνή, ὅτι ἀντέστης στερρῶς, τοὺς πειρασμοὺς ἐκείνου Ἄρ-

χοντος, ὅθεν καὶ ψάλλομεν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σῶμα κατέλιπες, Παρθενομάρτυς Ἀγνή, καὶ ἀνελήλυθας, εἰς οὐρανίους σκηνάς, ἐν αἷς πάντες Δίκαιοι χαίρουσι ψάλλοντες, ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Η Βασίλισσα, τοῦ Κόσμου ἠ κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ρῦσαι φθορᾶς καὶ σεισμοῦ, ἐθνῶν ἐπηρείας τε, τοὺς πίστει ψάλλοντας, ὑπερύμνητε, εὐλογημένος, Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Κάλους καὶ τοῦ πόθου σου Χριστέ, Ἀγνή πανένδοξε, τρωθεῖσα ἔφερε, πυρὸς τὴν ἔκκαυσιν κράζουσα· Εἰς ὁσμὴν τοῦ θείου μύρου σου, νῦν ἐναθλοῦσα καρτερῶς, δραμοῦμαι ἄληκτα, σοῦ ὀπίσω, ἐπευλογοῦσα τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Οὐκ ὄντας θεούς, ἀλλὰ ψευδῆ, δαιμόνων φάσματα, Μάρτυς Ἀγνή ἀπέδειξας, καὶ τὴν Χριστοῦ πίστιν ἐκήρυξας, καὶ τὴν ψυχὴν σου ἐν τῇ φλογὶ τοῦ πυρὸς Αὐτῷ ἔδωκας, ἀπαύστως ψάλλουσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρί, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν σε πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

ᾠδὴ θ΄. Ἀπας γηγενής.

Χλόην τῆς ζωῆς, ζητοῦσα πανύμνητε τὴν ἐπουράνιον, βίον τὸν ἐπίκτηρον, οὐδὲν ἠγήσω, ὅθεν ἐνήθλησας, τῇ κραταιᾷ τοῦ Κτίστου σου, δυνάμει πάνσεμνε, ὃν νῦν βλέπεις, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, ὧ Ἀγνή τοῦ Χριστοῦ δούλη πάνσεμνε.

Ψάλλων ὁ Δαβίδ, Προφήτης ἐν πνεύματι ὡ παμμακάριστε, θυγατέρα λέγει σε, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ τηρήσασαν, Ἀγνή καὶ ὁμοίωσιν, ὃν νῦν δυσώπητον, τοῦ ρυσθῆναι, ἡμᾶς τῆς κολάσεως ταῖς ἐνθέοις λιταῖς σου πανεύφημε.

Ωραία Χριστοῦ, νύμφη ἀναδέδειξαι, τῷ τῆς ἀθλήσεως ἐν τῷ πυρὶ τῆς φλογὸς Παρθενομάρτυς Ἀγνή πανένδοξε, διόπερ εἰς σκηνώματα τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, ἀνηνέχθης ἐντροφῶσα τέρψεως, τῆς ἐκείνου ὡς Μάρτυς καλλίνικος.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἀγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, παῦσον τὸν κλύδωνα, τὸν ἐπιγινόμενον, ἐκ τῆς δαιμόνων παρενοχλήσεως, καὶ εἰς ὁδὸν κατεύθυνον, τῶν θελημάτων Χριστοῦ, τοῦ νοός μου, Πάναγνε, τῆν ζόφωσιν, ὅπως πίστει αἰεὶ μακαρίζω σε.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ. ᾠχος γ'.

«**Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ
» τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶν πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ
» δεδόξασται».

«**Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν
» Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι».

«**Ε**κάλυψεν οὐρανοῦς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, τῆς κιβωτοῦ γὰρ
» προελθὼν, τοῦ ἀγιάσματος σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ
» ναῶ τῆς δόξης σου, ὠφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος· καὶ
» ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως».

«**Ω**ς εἶπεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ'
» Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὡ τάλας! ἐβόα, ἐγὼ· πρὸ
» γὰρ εἶδον, σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρή-
» νης δεσπόζοντα».

«**Ε**'βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον,
» ὁ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου».

«**Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρ-
» θένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσε-
» βῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

«**Α**'στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι,
» τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελλον· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας».

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε
φρουρεὶ φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

«**Ε**'ν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί·
» πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῶ· διὸ πρω-
» τότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκοῦμενον Μητρί,
» ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον. Τοῦ ὁσίου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεολογῶν ἐκήρυξας μίαν φύσιν Τριάδος, καὶ μίαν Πάτερ θέ-
λησιν, καὶ ἐνεργείαν μίαν· Θεοῦ δὲ τοῦ σαρκωθέντος, δύο
φύσεις θελήσεις, καὶ ἐνεργείας Μάξιμε, πάνσοφε θεοφάντορ, ὁμο-
λογῶν, θεομάχον αἵρεσιν καταστρέφεις· ὑφ' ὧν τὴν χεῖρα γλῶσσάν
τε, ἐκμηθεὶς Μάρτυς ὤφθης.

Ἐτερον. Τῆς Ἁγίας Ἀγνῆς.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Παρθενομάρτυς Ἀγνή Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, ρῦσαι
λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως ρυσθῶμεν
οἱ πάντες, φθορᾶς, ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ἴστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας Ἀγνῆς, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

ᾠχος α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγματῶν.

Μαρτυρικὴν παρρησίαν, πρὸς τὸν Νυμφίον σου, σὺ τὸν Χριστὸν πλουτοῦσα, παναοίδιμε Μάρτυς, δεόμεθα μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν Κύριον, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων πάντας ἡμᾶς, καὶ παντοίων περιστάσεων. (Δίς).

Τὴν ἱεράν καὶ σεπτὴν σου, μνήμην γεραίροντες, Ἀγνή Παρθενομάρτυς, καὶ πιστῶς ἐκτελοῦντες, βοῶμέν σοι σὺν πόθῳ ρῦσαι ἡμᾶς τῆς φλογὸς τῆς κολάσεως, καὶ τῶν βελῶν τοῦ βελίαρταῖς πρὸς Χριστόν, ἰκεσίαις σου πανεύφημε.

Χαίρει πληθὺς τῶν Ἀγγέλων, καὶ Ἀθλητῶν οἱ χοροί, ἐπὶ τῇ θεῖα μνήμῃ, τῇ σῇ Μάρτυς θεόφρον· ἀθλήσασα γενναίως ὡς ἀληθῶς, τοὺς τυράννους κατήσχυνας, καὶ τὸ πανύμνητον ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν πίστιν ὑπερύψωσας.

Δόξα. ᾠχος πλ. α'.

Σήμερον τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως, ἡ ἀμίαντος νύμφη, συγκαλεῖται ἡμᾶς, πρὸς ἐστίαισιν πνευματικῆν, ἡ πάνσεπτος Ἀγνή. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι πάντες, μυστικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐν τῇ πανσέπτῳ αὐτῆς, καὶ λαμπρᾷ πανδαισίᾳ, καθαρθέντες τῷ νοῖ, ἐν φαιδραῖς ταῖς στολαῖς κατηγλαῖσμένοι, τοῦ θεοῦ Πνεύματος. Αὕτη γὰρ ὡς ἀγνή περιστερά, τῷ τῆς παρθενίας κάλλει, τῷ Ἰῶ νυμφευθεῖσα, ὀλικῶς τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν ἑαυτῇ εἰσωκήσατο,

Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸν ἕνα Θεόν, ὃν καὶ πο-
θοῦσα καὶ ζητοῦσα ἐνήθλησε· διὸ καὶ συμβασιλεύει αὐτῷ εἰς αἰῶ-
νας, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ
κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρη-
κτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά. καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ψάλλομεν στίχ. δ' ἐκ
τῆς γ' ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας· ἐὰν δὲ τύχη ἡ Μνήμη
τῆς Ἁγίας ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὡς ἀναγράφεται εἰς Τυπικὴν Διά-
ταξιν, εὐρισκομένην εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης ἰ. Ἀκολουθίας,
ὁπότε θὰ ψαλλοῦν εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς, Στίχ. η' ἕτοι δ' στίχ.
τῶν Μακαρισμῶν, ἐκ τῆς Παρακλητικῆς τοῦ τυχόντος ἡχου, καὶ
στίχ. δ' ἐκ τῆς γ' ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας.

Εἶτα, Εἴσοδος. Τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» καὶ ψάλ-
λομεν τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον (ἐὰν τύχη Κυριακῇ), ἄλλως
κατ' εὐθείαν τὰ Ἀπολυτίκια τοῦ Ὁσίου Μαξίμου («Ὁρθοδοξίας
ὁδηγέ...») τῆς Ἁγίας Ἀγνῆς, (βλέπε ταῦτα εἰς τὸν Ἐσπερι-
νόν), Τοῦ Ναοῦ, (ἡ Γέννησίς σου...), τῆς Ὁσίας Θεοδώρας
Βασ. Ἄρτης, τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου, καὶ τέλος τοῦ Ἁγίου Μαξί-
μου τοῦ Γραικοῦ, (βλέπε τοῦτο εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τῆς παρούσης
ἰ. Ἀκολουθίας) καὶ εἶτα τὸ Κοντάκιον, «Ὁ μήτραν Παρθενι-
κὴν...» (βλέπε εἰς τὸ Ὠρολόγιον 2ας Φεβρουαρ.).

Τὸ Τρισάγιον, καὶ Ἀπόστολος, (Ζῆτει τοῦτον τὴν 26ην
Ἰουλίου (Β' Τιμ. Κεφ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον: «Τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς...»). (Ζῆτει τοῦτο τῇ
Δευτέρᾳ τῆς ΙΕ' Ἑβδομάδος Ματθαίου. Τὸ «Ἄξιόν ἐστιν» καὶ
μετὰ τοῦτο, εἰς τὰ Δίπτυχα, ψάλλομεν τὸ κάτωθι Μεγαλυνάριον

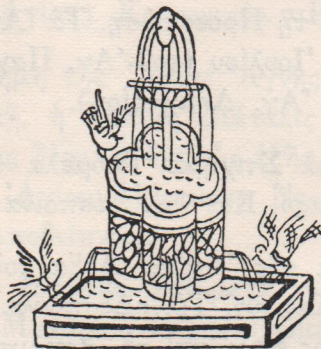
τῆς Ἁγίας Ἀγνῆς, ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ Συνθέσαντος τὴν παροῦσαν
Ἱ. Ἀκολουθίαν Αὐτῆς.

Κοινωνικόν. «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. . .».

Τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Ἁγίας.

Τὸν Χριστὸν ποθήσασα ἀληθῶς, ἔσπευσας τεθνάναι καὶ θυ-
σίαν προσενεγκεῖν, σεαυτὴν ἁγίαν Μάρτυς Ἀγνή θεόφρον,
Τοῦτον οὖν ἐκδυσώπει ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

(Μνήσθητε οἱ ἀναγινώσκοντες ἢ αἱ ἀναγινώσκουσαι καὶ οἱ ψάλ-
λοντες ἢ αἱ ψάλλουσαι τὴν ἱεράν ταύτην Ἀκολουθίαν ὑπὲρ τοῦ
δούλου τοῦ Θεοῦ ἐν Πρεσβυτέροις καὶ Μοναχοῖς, Σ υ ν ε σ ί ο υ).

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΚΑ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ, ΕΟΡΤΗΣ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΓΝΗΣ.

Εάν τύχη ἡ Μνήμη τῆς Ἀγίας Ἀγνῆς (ἡ 21η Ἰανουαρίου) ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἑβδομάδος, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Τυπικὴ Διάταξις τοῦ Μηναίου καὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς Ἀγίας δεόν νὰ ἔχη ὡς ἑξῆς:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, ἰστώμεν Στίχ. ΣΤ' (6), καὶ ψάλλομεν πρῶτον ἐκ τοῦ Μηναίου, τοῦ Ὁσίου Μαξίμου Προσόμοια γ' (Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Νεοφύτου τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου ψάλλονται ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ) καὶ ἕτερα γ' Προσόμοια τῆς Ἀγίας Ἀγνῆς. Δόξα, τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγίας «Παρθενομάρτυς Ἀθληφόρε...». Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε...». Εἴσοδος. Φῶς Ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς Ἡμέρας, Καὶ εἰ βούλει τῇ Προεστῶσῃ, Τὰ Ἀναγνώσματα, (Ζήτει ταῦτα εἰς τὴν 27ην Ἰουλίου (τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος) ἢ τὴν 26ην Ὀκτ/βρίου (τοῦ Ἀγ. Δημητρίου).

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἀγίας. Δόξα, «Ἀσμασί τε καὶ κρότοις», Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι...».

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῆς Ἀγίας, Δόξα τοῦ Ὁσίου Μαξίμου «Τῶν Μοναστῶν...» Καὶ νῦν, Τό, «Δέσποινα...». Τὸ Νῦν ἀπολύεις. Τό, Ἅγιος ὁ Θεὸς ἐκ γ' καὶ τὰ Ἀπολυτίκια, Τοῦ Ὁσίου Μαξίμου, Τῆς Ἀγίας Ἀγνῆς, Τοῦ Ἀγίου Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ, καὶ τὸ Θεοτοκίον. καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς Τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, ἡ Λιτὴ τῆς Ἀγίας. Εἶτα ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἶτα τὰ Καθίσματα τῆς Ἀγίας, α' καὶ β'. Στιχο-

λογίας καὶ τοῦ Πολυελέου. Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α' Ἀντίφωνόν τοῦ Δ' ἤχου. Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (βλέπ. εἰς Γυναϊκας Μάρτυρας). Ὁ Ν' Δόξα, Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου... Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός... καὶ τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον τῆς Ἀγίας. Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς, εἶτα τοῦ Ὁσίου Μαξίμου καὶ ὁ τῆς Ἀγίας Ἀγνῆς. Τὸ Συναξάριον. «Καταβασίαι τῆς 2ας Φεβρουαρίου (Χέρσον ἄβυσσοτόκον...»). Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ὁσίου Μαξίμου, τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἴνους. ἰστώμεν Στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας γ' δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν «Μακαρίζομένε...». Δοξολογία μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς εἰς δ' ἐκ τῆς Γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον «Ὁ μήτραν Παρθενικὴν...». Τὸ Τρισάγιον. Ἀπόστολος, 26 Ὀκτωβρίου (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον Τῆς Δευτέρας τῆς ΙΕ' Ἑβδομάδος Ματθαίου. Τὸ Ἄξιόν ἐστιν, καὶ εἰς τὰ Δίπτυχα, τὸ Μεγαλυνάριον ζῆς Ἀγίας. (Βλέπε τοῦτο εἰς τὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀγίας). Κοινωνικόν. «Εἰς μνημόσυνον».

Εἴαν τύχη ἡ Μνήμη τῆς Ἀγίας Ἀγνῆς (ἡ 21 Ἰανουαρίου), ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἡ Τυπικὴ Διάταξις τοῦ Μηναίου καὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς Ἀγίας δεόν νὰ ἔχη ὡς ἐξῆς, καταλιμπανομένης τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου καὶ ψαλλομένης ταύτης ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, καὶ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ἰστώμεν Στίχους Ι' καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' τοῦ Ἁγίου Μαξίμου Προσόμοια γ', ἐκ τοῦ Μηναίου καὶ ἕτερα γ' ἐκ τῆς Φυλλάδας τῆς ι'. Ἀκολουθίας τῆς Ἀγίας Ἀγνῆς. Δόξα, Τῆς Ἀγίας Παρθενομάρτυρος, Καὶ νῦν, Τὸ Θεοτοκίον Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος Ἦχου (Τὸ Δογματικόν). Εἴσοδος. Φῶς Ἰλαρόν. Προκείμενον: «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...». Ἀναγνώσματα (Εἰ βούλει τῇ Προεστῶσῃ (Ζήτει ταῦτα εἰς τὴν 27 Ἰουλίου, τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος ἢ τὴν 26ην

Ὁκτωβρίου τοῦ Ἁγίου Δημητρίου). Εἰς τὸν Στίχον (Ἀπόστιχα), Τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Ὁσίου Μαξίμου, Καὶ νῦν, Ἀναστάσιμον Ἀποστίχων, «Ἀνύμφευτε Παρθένε...». Τό, Νῦν ἀπολύεις, Τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς ἐκ γ') καὶ τὰ Ἀπολυτικά. Τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου, Τοῦ Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Τῆς Ἁγίας Ἀγνῆς, Καὶ νῦν, Τὸ Ἀναστάσιμον Θεοτοκίον, «Χαῖρε πύλη Κυρίου...», Καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ ἴδια Ἀπολυτικά ψάλλονται καὶ εἰς τὸν Ὅρθρον.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Εἶτα τό, Ἄξιόν ἐστιν κλπ. Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, ψάλλομεν Ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἶτα Καθίσματα Ἀναστάσιμα μετὰ τῆς Ἁγίας τοιαῦτα (μὴ ἔχοντος τοῦ Ὁσίου Μαξίμου τοιαῦτα) μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. Εἶτα Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Ἁγίου Μαξίμου καὶ τῆς Ἁγίας Ἀγνῆς. Καταβασίαι: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...», (τῆς 2ας Φεβρουαρίου), εἶτα ἡ Τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, καὶ τὰ ὑπόλοιπα τὰ τοῦ Ὁρθρου τῶν Κυριακῶν. Ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, Τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος Ἦχου, Τοῦ Ὁσίου Μαξίμου, Τῆς Ἁγίας Ἀγνῆς καὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχ. η' καὶ ψάλλομεν δ' Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ τυχόντος Ἦχου, καὶ δ' Προσόμοια τῆς Ἁγίας, μὴ ἔχοντος τοιαῦτα τοῦ Ὁσίου Μαξίμου. Δόξα, τὸ Ἐωθινὸν τῆς τυχούσης Κυριακῆς, Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία. Σήμερον σωτηρία...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά. Εἰς τοὺς Μακαρισμούς, ψάλλομεν δ' Ἀναστάσιμα, καὶ δ' ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς τῆς Ἁγίας. Εἴσοδος, Εἶτα Ἀπολυτικά, Τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου, τοῦ Ὁσίου Μαξίμου, τῆς Ἁγίας Ἀγνῆς, τοῦ Ναοῦ, τῆς Ὁσίας Θεοδώρας, τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου, τοῦ Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ, καὶ εἶτα τὸ Κοντάκιον, «Ὁ μήτραν Παρθενικὴν...». Τὸ Τρισάγιον. Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας (βλέπε τοῦτον, τὴν 26ην Ὁκτωβρίου (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικόν, τό, Αἰνεῖτε. Μετὰ τό, «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλομεν τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Ἁγίας Ἀγνῆς (Ζήτει τοῦτο εἰς τὸ τέλος τῆς Ἰ. Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας, εἰς τὴν θέσιν τῆς Λειτουργίας).

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

	Σελ.
Ἔγγραφον Ἐγκρίσεως Ἱ. Συνόδου	6
Πρόλογος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης κ.κ. Ἀλεξίου....	13
Προεισαγωγικά τινὰ διὰ τὴν Σύνθεσιν τῆς Ἀκολουθίας.....	15
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΑΓ. ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΓΝΗΣ	
Α'. Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	21
Β'. Εἰς τὸν Ὅρθρον	26
Γ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν	40
Τυπικὴ Διάταξις	42